

“บทสนทนาจากเจ้าอาวาส”

สวัสดีครับ พี่น้องที่รักทุกท่าน

พ่อไม่แน่ใจว่า พ่อเคยพูดถึงเรื่องที่พ่อกำลังจะอ้างถึงนี้หรือยัง แต่แม้เคยพูดถึงไปแล้ว ก็ขออนุญาตพูดถึงอีกครั้ง เพราะเมื่ออ่าน พระวรสารมาถึงตอนที่ว่า “ถ้าเมล็ดข้าวไม่ได้ตกลงในดิน และตาย

ไป มันก็จะเป็นเพียงเมล็ดเดียวเท่านั้น แต่ถ้ามันตาย มันจะบังเกิดผลมากมาย” พ่อก็คิดถึงเรื่องนี้ขึ้นมา นั่นคือ เรื่องของ “เงินยี่สิบดอลลาร์” ซึ่งนักอบรมคนหนึ่ง หยิบขึ้นมาให้ที่ประชุมเห็น แล้วเริ่มวิเคราะห์ว่า เงิน ยี่สิบดอลลาร์นั้น มีค่าพอจะใช้อะไรได้บ้าง จากนั้นเขาก็เริ่มขั้นต่อไป คือ ฉีกธนบัตรนั้นออก ซึ่งทำให้ทุกคนแปลกใจและตกใจ แต่เมื่อถามว่ามีใครต้องการธนบัตรที่ถูกฉีกนั้นหรือเปล่า เกือบทุกคนก็พร้อมที่จะรับไว้ ยังไม่พอ เขายังเอาธนบัตรนั้นขยำเป็นก้อน แล้ว ทิ้งลงพื้นเอาเท้าเหยียบไว้ หยิบขึ้นมาใหม่ แล้วถามว่า มีใครยังต้องการธนบัตรใบนี้อีกไหม ส่วนใหญ่ก็ให้คำตอบว่า ยังต้องการ บทสรุปของการอบรมนี้คือ ธนบัตรนั้นถึงอย่างไรก็มีค่า ยี่สิบดอลลาร์ ไม่ว่าจะถูกกระทำอย่างไรก็ตาม และคงเป็นความหมายเดียวกัน กับชีวิตจิตใจของเรามนุษย์แต่ละคน ที่มีคุณค่าอยู่ในตนเองเสมอ ไม่ว่าจะชีวิตภายนอกจะตกอยู่ในสภาพอย่างไร ไม่ว่าจะไม่มีใครดูแลหรือเหยียบย่ำขนาดไหน ที่สำคัญกว่าคือ การที่เรา รู้จักนำคุณค่าเหล่านั้น ออกมาใช้ให้บังเกิดผลต่างหาก

ไม่รู้ว่าน่าแปลกใจหรือน่าเจ็บใจ ที่บางทีในเวลาปกติสุข เรามักมองข้ามคุณค่าต่างๆ ที่เรามีอยู่ ทำเหมือนกับสิ่งเหล่านั้นไม่มี มารู้ตัวอีกที ก็ต่อเมื่อเรากำลังจะสูญเสียสิ่งเหล่านั้นไปเสียแล้ว นั่นหมายความว่า ในสิ่งเลวร้ายต่างๆ ที่เรามนุษย์กำลังประสบอยู่ สามารถ

กระตุ้นเตือน คุณค่าที่ถูกกลืนต่าง ๆ นั้น ให้มีชีวิตและความหมาย ขึ้นมาใหม่ อาจจะเป็นไปในทำนองเดียวกับ สำนวนพูดที่เราได้ยินบ่อยๆว่า “สถานการณ์ สร้าง วีรบุรุษ” นั่นแหละ ฉะนั้นจงอย่ารีบสรุปเร็วเกินไปนัก กับสิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้น กับชีวิตของเรา ว่าเราสิ้นหวังแล้ว หรือหมดหนทางแล้ว ทุกอย่างจบสิ้นแล้ว เพราะด้วยศักยภาพ หรือ คุณค่าต่างๆ ที่เรามีอยู่นั้น ยังสามารถทำอะไรได้อีกมากมาย บางทีแม้แต่ตัวเราเอง ก็ยังคิดไม่ถึง นี่แหละ สิ่งที่น่าแปลกใจในสิ่งต่างๆ ที่เรามีอยู่โดยไม่รู้ตัว แต่คงเป็นสิ่งที่ประเสริฐกว่า หากเรารู้ตัวในสิ่งที่เรามีอยู่ในตนเอง

มีเรื่องเล่าเกี่ยวกับ นาย หลี่เจียเฉิง มหาเศรษฐีอันดับหนึ่งในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ขณะที่เขาถือกุญแจรถอยู่นั้น เขาได้ทำเงิน 2 หยวน ตกลงพื้นเพราะไม่ระมัดระวัง เหรียญวิ่งไปอยู่ใต้ท้องรถ การขับรถออกไป อาจทำให้เหรียญตกที่ระบายน้ำได้ เขาจึงลงไปนั่งยองๆ ข้างรถเพื่อจะหยิบเหรียญขึ้นมา บังเอิญ มีบริการชาวอินเดียนคนหนึ่งเห็นเข้า จึงเข้าไปหยิบเหรียญนั้นให้เขาก่อน หลังจากได้รับเงินเหรียญแล้ว เขาตอบแทนบริการคนนี้ เป็นเงิน 100 หยวน ผู้ที่พบเห็นต่างแปลกใจ ทำไมเขาเสียดายเงิน 2 หยวน แต่ไม่เสียดายเงิน 100 หยวน เขาตอบว่า ถ้าผมไม่หยิบเงินนี้ขึ้นมา แล้วปล่อยให้มันตกลงไปในที่ระบายน้ำ เงิน 2 หยวนนี้ ก็จะสูญเปล่าไป เงินคือ ทรัพยากรที่ไม่ควรให้หายไปโดยเปล่าประโยชน์ และสาเหตุที่ผมให้เงิน 100 หยวน แก่บริการคนนั้นก็เพื่อให้เขาตระหนักในคุณค่าของเงินแต่ละเหรียญ และใช้ประโยชน์จากเงินเหล่านี้

เราจะรู้ตัว หรือไม่รู้ตัวก็ตาม ด้วยความรักยิ่งใหญ่ของพระ เรามีคุณค่าและศักยภาพมากมาย อยู่ในตัวเรา ในหลายๆ กรณี เราต้องเป็นเหมือนเมล็ดข้าว ที่ข้างในเมล็ดนั้น ก็มีศักยภาพที่จะเติบโต และออกผลมากมาย เพียงแต่ มันต้องตกลงในดิน และตายไปเสียก่อน ฉะนั้น อย่าเพิ่งท้อถอน หรือถอดใจ ในคราวที่เราอาจต้องพบความยุ่งยากลำบากเลย แต่จงเรียนรู้ที่จะใช้สิ่งเหล่านั้น เป็นโอกาส ในการใช้ศักยภาพให้บังเกิดผล

และนี่คือ มหาพรต สัปดาห์ที่ 5 แล้ว ถ้าจะเปรียบกับ การเรียน เราก็ใกล้สอบเข้าไปทุกทีแล้ว